

4) Lovforflagets § 29
eenstemmigt med 37 St.

5) Lovforflagets § 30
eenstemmigt med 38 St.

6) Lovforflagets § 31
eenstemmigt med 38 St.

7) Lovforflagets § 32
eenstemmigt med 38 St.

8) Lovforflagets § 33
eenstemmigt med 39 St.

9) Lovforflagets § 34
eenstemmigt med 39 St.

Formanden: Vi gaae derefter over til det næste Affnit, som indbefatter §§ 35—39 inclusive. Til § 39 er der stillet et Endringsforflag af Udvalget, som ligeledes er under Forhandling.

Ordføreren: I Begyndelsen af Udvalgets Betænkning henlede vi Opmærksomheden paa de fra Ministeriet selv udtalte Betænkkeligheder ved under de nærværende Forhold at fremme en Lov som den nærværende, da de nye Principer for Retspleien ikke ere blevne bearbejdede, som skulle gennemføres i denne Lov, og navnlig blev det fra selve Ministeriets Side udhævet, hvorledes et Spørgsmaal, der ikke havde faaet behørig Bearbejdelse, var det, der angik Forholdet imellem den foreløbige Undersøgelse og Hovedforhandlingen i selve den dømmende Ret. Det er netop det Punkt, der væsentligt beskæftiger §§ 35—39. Udvalget har nu i Betænkningen udtalt som sin Anskuelse, at det maatte ansee det principstridigt, uretfærdigt mod de Tiltalte, og derfor usvarligt at forene det System, som er gennemført i Loven, med forudgaaende hemmelige inquisitoriske Forhører, og det er denne Anerkjendelse, der førte os til det Forslag, som findes i Udvalgets Forslag til § 39. Da imidlertid det Fleertal af Udvalget, som er nævnt i Betænkningen ved § 10, antager, at det er det ærede Things Mening at vedtage den nærværende Lov, som den foreligger, saa vil jeg ikke vidtløstiggjøre Forhandlingerne ved videre at forfølge vore Anskuelser i denne eller andre Henseender, uden at vi dog paa nogen Maade fravige dem. Jeg erklærer derfor paa dette Fleertals Begne, at vi for vort Vedkommende

frasalbe Endringsforflaget til § 39, saavel som alle vore senere Endringsforflag, og ikkun ville lade vore individuelle Anskuelser fremtræde under Afstemningerne.

Formanden: I denne Anledning maa jeg bemærke, at, da disse Endringsforflag, som ere stillede, saavel til § 39 som til de følgende Paragrapher, ere stillede af Udvalget i dets Heelhed og ikke af Fleertallet af Udvalget, saa maatte der, forsaavidt der ikke skulde være Spørgsmaal om videre at forhandle Endringsforflagene, have en Erklæring fra de øvrige Medlemmer af Udvalget, om de tiltræde den af den ærede Ordfører paa Udvalgets Fleertals Begne afgivne Erklæring. Det er jo nemlig kun den ærede 7de Landstingsmand for 2den Kreds (Glensborg) og den ærede 2den Landstingsmand for 1ste Kreds (Treschow), der tilligemed den ærede Ordfører have frasaldet alle disse Endringsforflag, som ere stillede fra § 39 til Enden af Lovforflaget.

Ordf. Maa jeg spørge den høitærede Formand, om Erklæringen maa afgives angaaende alle de stillede Endringsforflag, uanset, at der kun er et enkelt Affnit under Forhandling?

Formanden: Der kan jo i Reglen Intet være til Hindrer for, at alle Forslagene kunne tages tilbage under Et; men paa den anden Side kan man jo ogsaa gjerne indskrænke sig til at afgive Erklæring i denne Henseende for hvert enkelt Affnit af Sagen; det er kun, for at forebygge en saadan gjentagen Erklæring, at der maaskee turde være Anledning til strax at afgive en saadan Erklæring med Hensyn til alle Forslagene.

Ordf. Saa tillader jeg mig paa Mindretallets Begne at erklære, at det ikke finder Noget at erindre imod, at samtlige Endringsforflag, som ere stillede af Udvalget, tilbagetages, med Undtagelse af Endringsforflagene til §§ 51, 62 og 76. Narfagen til, at Mindretallet holder paa disse Endringsforflag, skal jeg tillade mig at udvikle, naar vedkommende Paragrapher blive fattede under Forhandling.

Formanden: Det vil være en Selvfølge, at disse Endringsforflag ville komme under Forhandling hvert paa sit Sted. Jeg maa